

somniàvem amb la lectura, i crec que això ens fa ser encara més vehements en la defensa de la cultura.

I hem estat al costat de les llibreries, com vosté dia, i també de les editorials valencianes, dels creadors i les creadores, de totes aquelles persones..., dels il·lustradors i il·lustradores, aquelles persones que es dediquen al sector de la lectura.

I fruit d'eixe contacte, en concret amb les associacions valencianes que els representen, el gremi de llibreters i llibreteres, l'associació d'editors i editores del País Valencià vam engegar una proposta: des de la Direcció General de Cultura, que té l'honor de comandar la nostra companya Carmen Amoraga, s'ha fet una compra, una inversió massiva, que hem destinat quasi mig milió d'euros. Eixe quasi mig milió d'euros..., han participat 97 llibreries –llibreries que la immensa majoria d'elles són microempreses; són persones que elles mateix s'autoempleen i que empleen a la millor a un treballador o dos treballadors o treballadores, eixes que fan territori, que teixissen, que ens ajuden a cohesionar-nos– i 75 editorials valencianes. 97 llibreries, 75 editorials valencianes, per a distribuir tots els exemplars de la manera que li vaig a contar: 113 llibreries..., –perdó– biblioteques de la xarxa de la Generalitat que rebran estos exemplars que hem comprat; 59 biblioteques de l'Institut Cervantes perquè els nostres creadors i creadores estiguen presents als instituts Cervantes que hi ha arreu del món, els que escriuen en una llengua, els que escriuen en una altra, els que escriuen en qualsevol de les llengües que tenim al nostre país, i 6 biblioteques universitàries.

En definitiva, tindrem 278 espais que rebran eixos llibres que hem comprat per a ajudar al sector editorial i dels llibreters del nostre país, però que ajudaran també que molta més gent pugua accedir a la lectura i als somnis que n'hi ha al voltant de la lectura.

De fet, eixa aposta que portem fent des del govern del Botànic des de fa temps, no només en la pandèmia, sinó també en l'anterior legislatura, ens ha permés que els índexs de lectura milloren, que hagen millorat 9 punts en els últims anys, que vam començar per baix de la mitjana i que estiguem per dalt de la mitjana estatal. Que hàgem avançat, per exemple, també en l'hàbit lector dels nostres xiquets i les xiquetes, que ja, per fi, estan també per dalt de la mitjana.

I això és gràcies a l'esforç d'aquestes Corts aprovant uns pressupostos, que són un 50% superiors als quals ens vam trobar i, també, evidentment, a tot l'esforç del sector, que ha estat de veritat treballant cada dia per a poder eixir d'aquesta situació que totes i tots nosaltres puguem somniant.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la sessió de control. Correspon la pregunta número 357, formulada per la diputada Papi Robles, del Grup Parlamentari Compromís, al conseller d'Educació, Cultura i Esport sobre l'acció econòmica en els serveis educatius.

Un moment, senyoria.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Gràcies, presidenta.

Bon dia. I bon dia fins que siga acceptat que «bon dia» és una manera de relacionar-nos en totes les administracions, que mos entenem amb la naturalitat que ho fem també en el castellà.

Bon dia, conseller.

Estem eixint d'una crisi sanitària, que encara mos queda molt de camí per fer. Estem eixint d'una crisi sanitària que també va fer que tinguérem una crisi educativa, com en totes les vessants que hem tingut de la nostra societat. Una crisi que va deixar 800.000 alumnes en les seues cases; 70.000 docents en les seues cases també, i també altres coses darrere, que jo crec que moltes vegades no veiem en tot el que comporta el *pack* de l'educació, però que és fonamental.

Ara estem començant a encetar el camí de la tornada a les aules amb molta il·lusió i amb molta esperança. Estem veient com s'està encetant eixe camí de la mà del diàleg amb tota la comunitat educativa i comencem a escoltar certes i comencem a mirar cap al futur. Però, quan mirem cap al futur, hi ha coses que sempre hem de tindre en compte, que moltes vegades queden relegades i que no pensem.

Quan parlem d'una escola, parlem d'altres serveis que queden enrere. Quan parlem d'empreses en moltes ocasions que donen serveis a les escoles, estem parlant d'aquelles persones que fan l'educació no formal en els patis de les escoles, que són fonamentals; d'aquelles persones que cuinen el menjar dels nostres fills i les nostres filles; d'aquelles persones que no solament servixen el menjar, sinó que també acompanyen en l'aprenentatge de tota l'alimentació dels nostres fills i filles.

Estem parlant també de serveis que són bussos d'escoles que vénen des dels pobles més allunyats i que fan que, fins i tot, el xiquet o la xiqueta que viu a Vistahermosa pugua arribar al seu centre.

Estem parlant de serveis que estan molt invisibilitzats en moltes ocasions. Estem parlant de tota la neteja dels nostres centres, que moltes vegades queda com enrere.

Parlem del professorat, que és la plantilla fonamental de seua conselleria, però totes estes empreses tenen una base molt fonamental per a tota la nostra educació.

Estem parlant també de la xarxa educativa de 0 a 3, que és fonamental tot el teixit que fan perquè puguem mantindre la conciliació en els nostres llars i que puguem tindre un punt de partida igualitari totes les famílies.

Per això, jo hui li vull preguntar què ha passat en totes estes empreses, vull que se pose en relleu tota la importància del sosteniment que la seua conselleria li ha donat a totes estas empreses. Perquè nosaltres valorem, des de Compromís, que no solament se salva eixe rescat a la societat amb un ERTE o amb algunes mesures econòmiques que sempre focalitzen molt tota la situació que estem vivint. La seua administració ha demostrat que d'alguna manera podem sostindre la nostra societat continuant els contactes públics que tan fonamentals són: u, perquè cap persona quede enrere, i dos, perquè quan tornem els serveis estiguen en marxa.

Jo per això hui li demanaria que per favor hui ens faça un dibuix de totes aquelles places que vostés han sostingut en la seua conselleria, com han fet que el dia de demà, quan tornem a les aules, no hi haja cap servei que no estiga en marxa i que no puguem trobar-lo, perquè si es tanquen els col·legis durant aquesta situació quan haurem de tornar a les aules segurament no les tindrem.

I per això li pregunte: quina ha sigut l'acció de la seua conselleria pel que respecta al sosteniment de llocs de treball en tot este teixit empresarial.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller d'Educació. Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, vicepresidenta.

Gràcies, senyoria.

Efectivament, el sector públic, i en concret el servei públic educatiu és qui funciona també com una empresa tractor, i és que, gràcies a que hi haja precisament eixa inversió pública, podem aconseguir que milers, milers de persones que, bé siguen autònoms, bé microempreses, bé empreses més grans, de tamany més grans doncs segueixen generant ocupació. Si para el motor públic para també la resta. I de fet, si mirem les xifres, hi ha diferents, el conjunt del govern de la Generalitat valenciana, sumem una de les majors empreses, la major empresa en ocupació del nostre territori. I gràcies a eixa inversió, gràcies a eixa generació de riquesa, es pot distribuir millor i es poden generar moltes més riqueses, es poden generar més llocs de treball. Des d'eixa mirada hem treballat des del primer moment.

Tancar les escoles, com vosté dia, implicava també moltes qüestions directes en altres sectors. I el primer que hem posat damunt la taula és que els obrers i les obreres, els treballadors de la construcció que estan fent centres educatius, doncs que continuaren construint en les mesures de seguretat necessàries. Per tant, que no perillara el seu lloc de treball.

I que els monitors i les monitores de menjador tingueren assegurat també el seu sou. No hem fet com altres territoris on governa la dreta on directament han suspés el seus contractes i eixes persones s'han quedat sense la certesa, han anat a la incertesa de no saber què passarà amb el seu treball. Nosaltres hem seguit pagant el que és l'equivalent als seus sous perquè aquelles persones seguien ingressant per part l'administració pública, perquè el conjunt de l'economia no baixara tampoc el seu consum i, per tant, que es poguera reactivar més ràpid. Perquè és importantíssim que des del sector públic puguem posar, com deia abans el conseller Soler, d'Hisenda, puguem reactivar contracíclicament i, per tant, que puguem de veritat quan toca invertir, reactivar molt més ràpid l'economia. Això és el que hem fet amb els monitors i les monitores de menjador,

amb els treballadors i les treballadores de les cuines, també ho hem fet i ho estem fent amb en les indemnitzacions, per exemple, als treballadors i les treballadores de les empreses del transport escolar. Fent indemnitzacions molt per damunt de la mitjana del que estan fent la resta d'autonomies. Conscients que això genera llocs de treball, que ens ajuda a viure a totes i tots millor i que pot reactivar també les xicotetes i mitjanes empreses perquè no seguim en aquesta situació que hem patit.

Perquè, mire, ho ha dit abans el president, al 2008 les solucions que van intentar buscar a l'antiga crisi ens van posar encara més en el pou, van fer que els treballadors i les treballadores, la majoria treballadora, els xicotets i mitjans empresaris patiren més que mai, que els costara més que mai poder tornar-se a activar. Eixa eixida va ser un fracàs. Precisament ara les solucions han de ser totalment contràries. Hem d'activar i hem d'estar al costat, i ho estem fent, ho estem fent amb totes les mesures que li estic contant.

Mire, hem estat en 65 empreses diferents de menjador indemnitzant, com els deia, suportant el seu sou. Ho hem fet també amb les escoltes infantils. No ho han fet en altres comunitats de la dreta, no ho han fet, tant que pregunten, tant que diuen del 0-3, no ho han fet, no han sostingut les seues empreses, no han estat seguint ajudant els seus treballadors i treballadores. La immensa majoria d'elles treballadores dones, que treballen en precari i que evidentment, si no tenien eixa ajuda, no hagueren pogut tornar a obrir. Volem que tornen a obrir quan estiguem en disposició sanitària de fer-ho, perquè torne a prestar-se eixe servei i perquè de veritat és un servei essencial, que ens ajuda a totes i a tots a reactivar també l'economia.

I parlava també de la generació de llocs de treball que s'estan fent de forma directa amb totes les construccions i inversions en infraestructures educatives. He sentit també en les darreres setmanes que semblava que anàvem a retallar també en construccions de centres educatius. Mire si és un *bulo* més de la dreta, que just esta setmana hem afegit 31 noves delegacions en ajuntaments per valor de 51 milions d'euros. I li'n vull explicar una que ens generarà molts llocs de treball i molta felicitat també: el centre específic d'educació especial Raquel Payá, de Dènia, 6,2 milions d'euros. Per tant, no és tancaran els centres educatius d'educació especial, no, i tampoc s'acabarà amb la inversió pública per a seguir generant l'ocupació i benestar per a totes i tots.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta número 367, formulada per la diputada María de los Llanos Massó Linares, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, al conseller d'Educació, Cultura i Esport sobre les beques parcials de menjador.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, muchas gracias.